

Veilige Kerk

Kerkblad juni 2025

Het kan heel vermoeiend zijn, al die aandacht voor grensoverschrijdend gedrag. Moeten we het daar in de kerk echt met elkaar over hebben? Soms bekruipt het idee dat we niets meer kunnen zeggen en dat mensen overgevoelig zijn geworden. Alles lijkt te worden gewikt en gewogen, en dat gaat ten koste van een stuk spontaniteit. Hoe zorgen we voor de gezonde balans?

Een zoektocht naar balans

Sommige gemeenteleden geven eerlijk aan dat ze zich er ongemakkelijk bij voelen. "Je kunt bijna niets meer zeggen zonder dat iemand zich gekwetst voelt." Of: "Er gaat zoveel spontaniteit verloren als we overal op moeten letten." Zulke geluiden verdienen het om gehoord te worden. Want het is waar: het gesprek over grenzen raakt ons allemaal – in ons gedrag, onze woorden, en onze omgang met elkaar.

Toch is juist de kerk bij uitstek een plek waar we dit gesprek niet uit de weg moeten gaan. Waarom? Omdat God ons oproept onze naaste lief te hebben. En liefde zoekt het goede voor de ander. Dat betekent dat we niet alleen willen doen wat voor onszelf prettig voelt, maar ook rekening willen houden met hoe ons gedrag bij een ander overkomt. Niet omdat we op eieren moeten lopen, maar omdat we elkaar willen zien. Veiligheid en vertrouwen zijn geen luxe, maar het zijn voorwaarden voor echte gemeenschap met elkaar.

Grenzen stellen is niet het tegenovergestelde van genade. Het is er juist een uiting van. Grenzen helpen ons om elkaar recht te doen, om ruimte te maken voor wie zich klein of kwetsbaar voelt. En ja, soms moeten we onszelf daarin oefenen. Dat vraagt tijd, openheid en ook wel eens ongemak. Maar het brengt ook iets moois: meer bewustzijn, meer zorg, meer echtheid.

Hoe vinden we dan de gezonde balans? Misschien begint het bij luisteren. Niet direct oordelen, maar vragen stellen. Niet wegwuiven, maar verdiepen. Jezus is hierin ons voorbeeld. Hij luistert naar verhalen die anderen liever negeren. Denk aan de bloedvloeiende vrouw, de Samaritaanse vrouw, Bartimeus, de overspelige vrouw of Zacheus. Allemaal verhalen waarin Jezus luistert zonder hen te veroordelen op hun afkomst, hun beperking of hun zonde. Doordat Jezus luistert ontstaat er ruimte voor herstel, genezing en geloof. Zo mogen ook wij leren om met open ogen en oren in de gemeente te staan – en elkaars grenzen te respecteren, vanuit liefde.

Laten we dus niet bang zijn voor het gesprek, maar het samen voeren. Niet vanuit kramp, maar vanuit verlangen: om kerk te zijn waar iedereen zich gezien, gehoord en veilig weet.

Wilt u iets kwijt? Blijf er niet mee zitten. Bel of mail met de vertrouwenspersoon naar keuze. De gesprekken zijn vertrouwelijk.

Bernd van Es

Jantina Boelaars

06 20 29 31 08

vertrouwenspersonen@pkn-zwijndrecht.nl